

Wij kennen een club die heet "TeminvoorU". Het is wel een aardig clubje van ouwe jongens onder elkaar. 't Zijn meest boeren, die er in zitten, andere mensen hebben wel eens getracht hun neus binnen te steken, doch de atmosfeer, welke daar hing, noopte deze overmoedigen, die de ware mentaliteit der „TeminvoorU“-ers onderschatten, spoedig hun heenkomen te zoeken onder huns gelijken. Want daar wrong natuurlijk de grove klomp. De club was oorspronkelijk bedoeld om boeren, die allen een bepaalde gedachtengang aanhingen, bijeen te houden en te behoeden voor vreemde smetten. Er moest wel gedacht worden volgens een bepaald patroon, zo niet, dan bleven de poorten van het Walhalla gesloten.

Nu komen wij wel graag op dit onderonsje. Het zij gezegd tot onze opperste verbazing, dat wij daar geduld worden, met een goeie glimlach, die ons soms onaangenaam voorkomt. Doch ook onder de schare van aanhankelijke leden gaat het allemaal niet van een leien dakje. Kijk, we kunnen als nuchtere buitenstaander wel vaststellen, dat 't allen boeren zijn, dat is iets, daar kan niemand aan twifelen. Maar punt twee is wat naar; het zijn helaas allemaal geen boeren die een zelfde oppervlakte grond hebben. Kijk en dat wil nou maar niet accorderen. Wanneer de soos bijeen is, en de tapkraan wijd is opengedraaid, dan zou men zo zeggen: het is één feest van vreugde, maar nee. De

scherp waarnemende toeschouwer ziet, dat er een verdeling is te maken in de groepjes boeren. Je hebt daar boeren met de grote bedrijven. Die zoeken elkaar, want met een of ander kunnen ze niet praten. Ze orakelen zelfs op een feestavond over hun peen, alsof er niets beters bestond. Hun sigaren zijn net een paar cent duurder dan die van de kleine boeren. Sommige grote boeren verwaardigen zich nog wel eens een gesprek met een kleine. Doch dan alleen om nog eens extra de vreugde te smaken van het grote-boer-zijn.

Weliswaar hebben goedwillende lieden getracht om in deze kliekjesmentaliteit verandering te brengen, doch zij stuitten op een berg van verzet. Het ging gewoon niet.

Maar het ware feest begint pas, als de huwbare dochters der vereniging ten toon worden gesteld. Geen kleren zijn dan goed genoeg, want zelfs de lelijksten willen nog wel aan de man worden gebracht, mits dit alles natuurlijk een beetje correspondeert met de bedrijfsgrootte van de partner. Doch de ouders, die dan meestal hun kinderen begeleiden, houden voorwaar wel een oogje in het zeil. Natuurlijk, het valt niet op, want je kunt er geen openlijke demonstratie van maken. Doch wanneer Trijntje met haar tachtig bunder 'oevallig drie keer heeft gedanst met Krelis, die maar twintig bunder heeft, worden de blikken strenger. Op den duur spatten ze vuur. Maar wil Trijntje dan niks zien, dan zal men Trijntje wel eens onder handen nemen. Maar ja, dat is nou Trijntje met veel bunders, natuurlijk is er ook een Trijntje met weinig bunders. Maar wat die Trijntje aan bunders te weinig heeft, heeft ze lichamelijke schoon genoeg. En als het niet

waar is, dan eten we onze sigaar op. Iedere keer wanneer de club bij elkaar komt, zwemt de groep van zware jongens rond die schoonheid wier vader smacht naar het O.- en S.-fonds. Dat is maar een kwalijke zaak, dat kan iedereen aanvoelen, die wat langer bij de „TeminvoorU“-ers over de vloer komt.

Wij hebben nog eens een tijdje een baard gedragen, omdat het anders zo koud was aan ons kinnetje. Op een avond wilden wij ons toegang verschaffen in de club, doch een bars persoon ging ons breeduit in de weg staan. Verfoeilijk keek hij ons aan, waarna hij moest slikken om de slechte smaak uit zijn mond te verdrijven. We laten hier geen nozems binnen, zei hij. Dat zal de donder doen, dachten wij boos. En we toonden hem ons keuringsbewijs (inderdaad aan het lidmaatschap gaat eerst een uitgebreide keuring vooraf). Op mentaliteit slaat men geen acht, als van geen belang, doch wel op de hoeveelheden grond, en of men wel voldoende denkt in de goede richting. Dat kan niet worden gecontroleerd, maar als u maar net doet alsof, is het ook goed. Maar goed, we mochten dan toch naar binnen met onze baard. We waren er wel wat timide van geworden. Doch de baardlozen hadden op de duur zoveel bier op, dat zij zich bandeloos gingen gedragen. Men ging met bierglazen gooien. Een paar leden klommen in de toneelgordijnen en gingen aapje spelen. Een progressief meisje wilde gaan stripteasen, doch dit werd verboden, omdat het bijna zondag was. Tot die dag hadden we de reden van afzondering nooit begrepen. Maar toen hadden we het eindelijk door.

SCHRIJFKOUTER

